

Publicerad 2012-05-10 22:42 av Roza

Den där dagen på perrongen

och där någonstans
mellan sanningen och tveksamheten
fanns du
kanske fanns vi
för en hundraodelssekund
i varandras armar
andetag
förlorade
hittade
älskade

och jag visste att du var min
sen den där dagen på perrongen
att du alltid skulle vara min
varje söndagsmorgon i juni
för i solskensstrålarna fanns vi
i morgondagen växte vi

kanske var det bara så långt vi kunde nå
(finnas, växa)
kanske var det bara så länge vi var menade
för visst var vår tid räknad älskling
våra dagar och stunder
våra bortglömda minnen
så noggrant räknade
uppradade längs spåret

så när den sista sommardagen sa hejdå
försvann vi
tillsammans
du och jag
ett tåg mot bålsta
och ett mot nynäshamn

vinka vinka hejdå
glöm inte bort mig, är du snäll
titta ut genom fönstret
se mig åka iväg

långt långt iväg
och låt mig för alltid vara den du aldrig ångrar
älskling

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roza med Poeter.se id #23372 innehar upphovsrätten